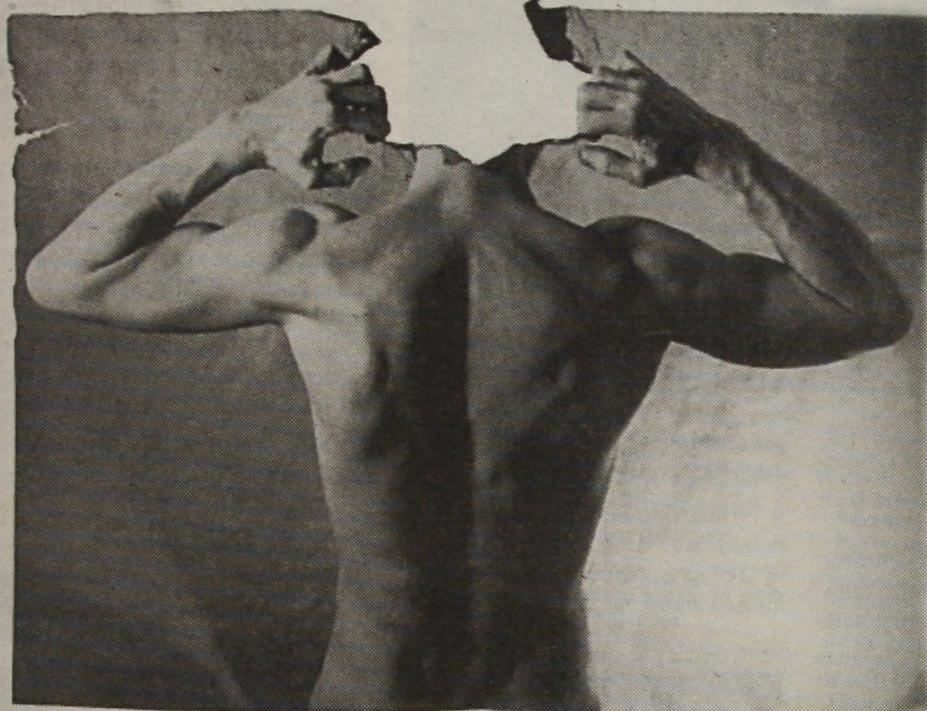

Αλφα

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 24 ΜΑΪΟΥ 1997 • ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45 • ΕΤΟΣ 30 • ΦΥΛΛΟ 950 • ΔΡΑΧΜΕΣ 200

Ta πρόσφατα γεγονότα που συνέβησαν στην Κύπρο με επίκεντρό τη συναυλία του Σάκη Ρουβά, έκαναν ολοφάνερο τον απίστευτο παραλογισμό που χαρακτηρίζει τη μεγαλόνησο και το αδεξίδο που αυτός την έχει οδηγήσει. Γύρω από τη συναυλία που οργάνωσαν οι ΟΗΕδες στη γραμμή αντιπαράταξης ξετυλίχτηκε ένα τρισάθλιο κουβάρι διπλωματικών ελιγμών, τραμπουκισμών, ψευδών, εθνικιστικής υστερίας, κοσμοπολίτικης αφασίας, δημοσιογραφικής αγυρτείας και βέβαια απέιρου κακογουστιάς. Με σκηνικό κι αναφορά πάντα τη γραμμή αντιπαράταξης που διχοτομεί το νησί μετά την εισβολή του Αττίλα το 1974. Δε θα ήταν εύκολο να προσεγγίσουμε τα τελευταία συμβάντα αν δε μιλήσουμε γενικότερα για το κυπριακό ζήτημα.

Στην Κύπρο οι πάντες φεύδονται λέγοντας την αλήθεια. Γιατί η μισή αλήθεια ισούται με ολόκληρο φέμα. Πιο συγκεκριμένα φεύδονται:

η λεγόμενη διεθνής κοινότητα - δηλαδή οι ΗΠΑ, η Μεγάλη Βρετανία κι η Ε.Ε. που παρουσιάζονται με το προσωπείο του ΟΗΕ- όταν ισχυρίζεται ότι επιδιώκει την ειρηνική επίλυση του κυπριακού και την επαναπροσέγγιση των δύο κοινότητων. Γιατί αυτό που σημαίνει είναι ένας χυδαίος συμ-

βιβασμός όπου οι άνθρωποι κι ο τόπος τους θα μετατραπούν σε αντικείμενα συνδιαλλαγής, με απότερο στόχο την απρόσκοπτη διακίνηση του εμπορεύματος σε όλη την κυπριακή επικράτεια. Η εγκληματική υποκρισία της διεθνούς κοινότητας γίνεται ακόμα πιο φανερή αν αναλογιστεί κανείς το πώς έσπειραν οι Άγγλοι το μίσος ανάμεσα στις δύο κοινότητες -όπως άλλωστε έκαναν και στην Ινδία, την Ιρλανδία κ.α.- και το πώς κάλυψαν -αν όχι καθοδήγησαν- οι ΗΠΑ τον Απτύλα.

• οι τούρκοι εθνικιστές που καταλογίζουν στους έλληνες όλη την ευθύνη για τα δεινά του νησιού. Γιατί "Ξεχνούν" το θάνατο, τον πόνο, τους πρόσφυγες και τους αγνοούμενους της άλλης πλευράς που άφησε πίσω του ο Απτύλας. "Ξεχνούν" ότι τη γραμμή που χωρίζει στα δύο το νησί, την καθόρισαν τα στρατεύματα του Απτύλα.

• οι έλληνες εθνικιστές που καταλογίζουν στους τούρκους όλη την ευθύνη για τα δεινά του νησιού. Γιατί "Ξεχνούν" ότι το νησί ήταν de facto διχοτομημένο από τις αρχές της δεκαετίας του εξήντα κι ότι η τουρκική μειονότητα ήταν εγκλωβισμένη σε θύλακες-γκέτο. "Ξεχνούν" τις σφαγές στα τουρκοχώρια και τους αγνοούμενους της άλλης πλευράς.

• οι αντιμπεριαλιστές που κα-

Κ Υ Π Ρ Ο Σ ' 9 7

Η ειρήνη τους εξίσου βρώμικη με τον πόλεμό τους

ταλογίζουν στις μεγάλες δυνάμεις - και κυρίως τις ΗΠΑ- την ευθύνη για όλα τα δεινά του νησιού. Γιατί "Ξεχνούν" το ρόλο που έπαιξαν οι ντόπιοι φύλαρχοι και το εθνικιστικό μίσος που αυτοί έντεχνως έσπειραν.

- οι αντιεθνικιστές. Που καταλογίζουν στους ντόπιους φυλάρχους όλη την ευθύνη για τα δεινά του νησιού. Γιατί "Ξεχνούν" το ρόλο που έπαιξαν οι μεγάλες δυνάμεις - και κυρίως οι ΗΠΑ- μέσα στα πλαίσια του διεθνούς οικονομικοπολιτικού ανταγωνισμού.

- οι τούρκοι εθνικιστές. Γιατί "Ξεχνούν" ότι τα συνθήματα "έξω οι τούρκοι από την Κύπρο, η Κύπρος είναι ελληνική, όχι στην ομοσπονδία" σπέρνουν το μίσος και προαναγγέλουν την εθνοκάθαρση.

- οι αυτοί που εξομοιώνουν τους μοτοσικλετιστές. Γιατί "Ξεχνούν" ότι τα συνθήματα "έξω οι τούρκοι από την Κύπρο, η Κύπρος είναι ελληνική, όχι στην ομοσπονδία" σπέρνουν το μίσος και προαναγγέλουν την εθνοκάθαρση.

- οι αυτοί που εξομοιώνουν τους μοτοσικλετιστές με τους γκρίζους λύκους. Γιατί "Ξεχνούν" ότι οι μοτοσικλετιστές δε βαρύνονται με δολοφονίες κι εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας.

- οι αυτοί που χαρακτηρίζουν την κυπριακή δημοκρατία ως ελεύθερα εδάφη. Γιατί "Ξεχνούν" ότι εκεί λαμβάνει χώρα μια διαφορετική κατοχή: αυτή των τραπεζιτών, των εφοπλιστών, των ξενοδόχων και των επενδυτών που μετέτρεψαν έναν υπέροχο τόπο σε έκτρωμα.

Από το ήσυχο γραφείο του εί-

ναι εύκολο να δίνει κανείς παραγγέλματα και να χαράζει κατευθυντήριες γραμμές. Όταν όμως σε έναν τόσο μικρό τόπο έχει συσσωρευτεί τόσο πολύ πόνος τα πράγματα δυσκολεύουν. Κι οι βεβαιότητες καταρρέουν κάτω από το βάρος της πραγματικότητας. Το μόνο σύγουρο ότι οι μανάδες που

επιμένουν να κρατάνε τις φωτογραφίες των παιδιών τους είκοσι και τρία χρόνια τώρα, οι γείτονες που χώρισαν και περιμένουν να ξαναταμώσουν, οι νεκροί κι οι ανέστιοι δεν χωράνε ούτε στις εθνικιστικές κραυγές ούτε στα διπλωματικά αλισβερίσια.

Γ.Α.

ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΟΥΣ ΖΑΠΑΤΙΣΤΑΣ

Ε Λ Σ Ζ Θ Α Ζ Ζ Ο Α Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ

Αθήνα: Μεγάλη συναυλία αλληλεγγύης στη Σχολή Καλών Τεχνών (Πειραιώς 256), σήμερα στις 19:30. Ολα τα έσοδα θα διατεθούν για την διοργάνωση της Διππειρωτικής (εισιτήρια των συντρόφων από χώρες του τρίτου κόσμου και τις πρώτων ανατολικής Ευρώπης, κ.λπ.) καθώς και για την ενίσχυση του αγώνα των Ζαπατίστας (θα αποσταλούν απευθείας στον EZLN).

Θεσσαλονίκη: Βιντεοπροβολή της ταινίας "Συνήθεις ύποπτοι" σήμερα στις 21:00, θα ακολουθήσει η πάρτυ. Συζήτηση για την προετοιμασία της Διππειρωτικής, αύριο στις 19:00. Θα ακολουθήσει η βιντεοπροβολή της ταινίας "The mission", στις 21:00. Και τις δύο ημέρες οι εκδηλώσεις θα γίνουν στην αυλή της Βίλλας Βαρβάρα (Κρίσου 7).

δρχ.
Skeleton Leaf
Σαύρα των
Βασιλικών Δρόμων
Ζωριθόσλα
Εκτός Ελέγχου
Make Believe
Terminal Curve
Dirty Thoughts
Deus X Machina
Nonmandol

Σχολή Καλών Τεχνών • Πειραιώς 256

ΕΝΑΣ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΘΑΥΜΑΣΤΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

★ Μερικές εκατοντάδες δις υποσχέθηκε ο Λαλιώτης στη Θεσσαλονίκη. Μετρό, Εγνατία οδός, βιολογικός καθαρισμός, φυσικό αέριο. Δεν πρόλαβε να φύγει και η νομαρχία ανέλαβε να υλοποιήσει τα οράματα του φερέλπι υπουργού...

ΔΗΛΑΔΗ...

★ ...να ισοπεδώσει παραγκούπολη τσιγγάνων στο Φοίνικα της Θεσσαλονίκης. Ενώ είναι θέμα ημερών η επίθεση MAT και εκσκαφέων στη τσιγγανική παραγκούπολη του Ευόσμου. Υπουργέ μου, ο τελευταίος "εκσυγχρονισμός" θά 'ναι για σένα.

ΠΡΟΣΟΧΗ: ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΑΝΑΜΕΣΑ ΜΑΣ

★ Σε διαθεσιμότητα τέθηκε ο "εξορκιστής" σχολικός σύμβουλος Λάρισας Αχιλλέας Πιτσίλικας, επειδή αφόρισε με εγκύκλιο του τον Καζαντζάκη. Αντίθετα, με τις ευλογίες όλων, ο δήμαρχος Ελευθερίου-Κορδελιού και ο διευθυντής του δου δημοτικού σχολείου έβαλαν παιδάκια να παρελαύνουν με χάρτινες ασπίδες, δύρατα και χιτώνες. Η "τελετή αναβίωσης των ολυμπιακών αγώνων" θύμιζε έντονα τις αρχαιοπρεπείς τελετές της χούντας. Ε, το κλίμα τών ημερών και ο γάιδαρος δήμαρχος...

ΕΙΝΑΙ ANTI-MΟΥ-ΜΟΥ-Ε...

★ "Τα μέσα ενημέρωσης στην Ελλάδα είναι συνήθως επιθετικά, φτηνού εντυπωσιασμού και συχνά ανεύθυνα σε ό,τι αφορά το περιεχόμενο (...) οι περισσότεροι εκδότες στα μέσα ενημέρωσης είναι επιχειρηματίες με εκτεταμένα εμπορικά συμφέροντα σε άλλους τομείς της οικονομίας (...) χρησιμοποιούν τις εφημερίδες τους, τα περιοδικά τους και τα ραδιοτηλεοπτικά τους μέσα για να πρωθήσουν τα εμπορικά τους συμφέροντα καθώς και για να ασκήσουν πολιτική επιρροή." Από την έκθεση του State Department για τα MME στην Ελλάδα...

ΕΓΚΟ ΝΤΟΣΕΙ ΚΙΤΡΙΝΟ ΜΕΤΑΛΛΟ, ΠΑΡΕΙ ΚΑΤΡΕΠΤΑΚΙΑ...

★ Μνημείο χαζοχαρούμενης δημοσιογραφίας το άρθρο του προηγούμενου "Εψιλον" για τις εκλογές των αφρικανών στην Ελλάδα. Ο αρθρογράφος παρουσίασε τους αφρικανούς μετανάστες στην Ελλάδα σαν κάφρους, μ' ένα μοναδικό τρόπο που ούτε και τα πιο φασιστικά έντυπα δεν θα μπορούσαν να πετύχουν. Είναι εύκολο να κερδίζεις το ψωμί σου γελοιοποιώντας τα προβλήματα των αποκλεισμένων...

'Αντε κάι καλή τύχη ...μάγκισσες'

Συντρόφισσες, καλώς ήρθατε.

Σίγουρα το να έρχεσαι σε επαφή για πρώτη φορά μ' ένα πολιτικό χώρο δημιουργεί άγχος και φοβίζει. Πώς θα ενσωματωθώ, τί να πω, πώς να το πω, ποιοι οι κώδικες συμπεριφοράς, επικοινωνίας κλπ. Δικαιολογημένο και απόλυτα φυσικό το άγχος και η συστολή. Πρέπει να παραδεχτούμε πως αυτό που ονομάζουμε "χώρος" εμπεριέχει κάποιες ιδιομορφίες που αφορούν το καθεστώς λειτουργίας του. Ιδιομορφίες που δεν είναι ιδιαίτερα έκδηλες, γι' αυτό και είναι δύσκολο να εντοπιστούν και να αντιμετωπιστούν. Επειδή θέλουμε να σας κάνουμε να αισθανθείτε άνετα, ψάχναμε και εντοπίσαμε κάποιες απ' αυτές που σας αφορούν και περήφανα σας παραθέτουμε το δεκάλογο πλήρους ένταξης και αφομοίωσης γυναικών στο χώρο:

1) Μην τρομοκρατηθείτε αν μπαίνετε σε μια συνέλευση ή κάτι παρεμφερές τέλος πάντων, νοιώστε ότι μπήκατε σε στρατώνα, είτε από άποψη αριθμού των συντρόφων, είτε από άποψη συμπεριφοράς. Αν πιάσετε τον εαυτό σας να σκέφτεται πως υπάρχουν κυρίαρχα αρσενικά που δρουν ως λοχίες, αποτάξτε το φάντασμα του φεμινισμού που σας κατέλαβε και γρήγορα.

2) Αν σας αντιμετωπίσουν ως άτομο με μόνη πρόθεση την δημιουργία σχέσεων που υπερβαίνουν τις φιλικές με κάποιο άλλο άτομο/άτομα, υπομονή. Με την πάροδο του χρόνου δεδομένου ότι θα εξακολουθείτε να ασχολείστε με τα του χώρου το φαινόμενο δεν εμφανίζεται με την ίδια ένταση και συχνότητα.

3) Αν έχετε ήδη μια σχέση που υπερβαίνει την φιλική με κάποιο άτομο, μην θορυβείστε αν όταν αναφέρουν το όνομά σας, σάς ετεροπροσδιορίζουν με βάση το άτομο αυτό, ούτε να εκδηλώσετε την δυσαρέσκειά σας αν ανακαλύψετε πώς η πολιτική σας ταυτότητα έχει μεταλλαχτεί μυστηριωδώς σε αυτή του στόμου με το οποίο σχετίζεστε και μάλιστα εν αγνοία σας. Εάν όμως βρίσκεστε στα πρόθυρα μιας υπαρξιακής κρίσης και αποφασίστε να ορθώσετε το ανάστημά σας, καλό θα ήταν να μην αναφέρεστε στην έννοια του σεξισμού. Έχει μάλλον ευμετάβλητη σημασία υπάρχει στην υπόλοιπη κοινωνία και τον αντιμαχόμαστε, αλλά στο χώρο είναι άγνωστο φαινόμενο.

4) Μην μιλάτε ποτέ σε μαζικές διαδικασίες, αλλά ούτε και σε πιο κλειστές. Καλύτερα να παραμένετε σιωπηλές, ειδικά αν αισθάνεστε την ανάγκη να διαφωνήσετε με κάποιο σύ-

ντροφο. Αλλιώς, υπάρχει κίνδυνος να εισπράξετε κανένα "τι ξέρεις κι εσύ μωρή" ή "η πολιτική θέλει αρχίδια" ή κάτι αναλόγου περιεχομένου και αντίληψης. Οι ασκήσεις γιόγκα βοηθούν στο να κατακρατείτε τη φοβερή επιθυμία σας να διαφωνείτε όπου δεν πρέπει και με όποιον δεν πρέπει. Όσον αφορά τη σύνδεση πολιτικής και του σχεδόν αντικειμένου φετιχισμού (αρχίδια και τα συναφή), μην πτοείστε κορίτσια, η επιστήμη δεν είπε την τελευταία λέξη επί του θέματος.

5) Αν, παρόλα αυτά, εσείς επιμένετε να πείτε την άποψή σας, τότε μην απογοητεύεστε αν η τοποθέτησή σας τύχει της αδιαφορίας ή της απαξίωσης των υπολοίπων παραυτισκομένων. Δεν φταίει πάντα ή άποψη, φταίει και ο φορέας και δη ο θηλυκός εκφραστής της.

6) Αν κατά τη διάρκεια μιας, σπάνιας ομοιογουμένων, περίστασης όπου ανακύπτει θέμα αντιμετώπισης σεξιστικών συμπεριφορών σας έρθει η απίθανη ίδεα ότι η παρουσία σας αποτελεί άλλοθι αντισεξισμό, ξεχάστε την γρήγορα.

7) Αν τύχει και αποκτήσετε γνώση της προσωπικής ζωής κάποιου συντρόφου, και θεωρήσετε πως αποτελεί τυπικό δείγμα σεξιστικού γυρουνιού, παραβλέψτε το και επικεντρωθείτε στην εμπεριστατωμένη θέση που εκφράζει στην πολιτική του ζωή περί ισοτιμίας των δύο φύλων και τα άλλα μπλα-μπλα. Αποδεχτείτε επιτέλους την ίδεα ότι το πρωτικό δεν είναι πολιτικό και τούμπαν.

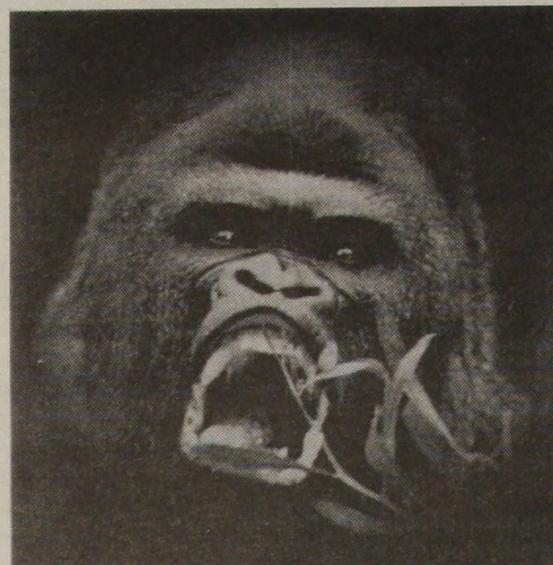
8) Αν δυστυχώς επιμένετε να θέλετε να μοιραστείτε με άλλες συντρόφισσες και συντρόφους τη δυσφορία σας για τον υποβόσκοντα σεξισμό, επειδή ξύπνησε μέσα σας πάλι αυτή την ενοχλητική γυναικεία συνείδηση, κάντε το. Δεν πρέπει όμως να τρέφετε φρούδες ελπίδες για το αποτέλεσμα. Ίσως γνωρίσετε μια διαστρέβλωμένη κατάσταση "συνδρόμου σταχτοπούτας" στις συντρόφισσες και σχεδόν σίγουρα ένα ιδιότυπο στρουθοκαμηλισμό από τους συντρόφους. Ίσως πάλι και να σταθείτε τυχερές. Ποτέ δεν ξέρεις.

9) Αν καταφέρετε και παρατείνετε τη διαμονή σας στο χώρο παρ' όλες τις αντιξότητες που θα συναντήσετε άνω της ζετίας (τουλάχιστον εκτός ειδικών περιπτώσεων), θα γνωρίσετε την πλήρη(;) και αδιαμφιστήτη(;) αποδοχή σας σε ένα ανδροκρατούμενο χώρο. Ο λόγος θά' ναι σεβαστός και δεδομένης της εμπειρίας σας θα λειτουργείτε κατά τα πρόποντα. Έτσι θα διασφαλιστεί για ακόμη μια φορά η εύρυθμη λειτουργία του χώρου.

10) Αν, για κάποιο λόγο που εμείς αδυνατούμε να κατανοήσουμε, εξακολουθούν οι κρίσεις της γυναικείας συνείδησης μετά την έλευση της ζετίας, χωρίς ωστόσο να είστε διατεθειμένες να εγκαταείψετε την αρένα, τότε δοκιμάστε την ψυχανάλυση. Ίσως αισθάνεστε πλέον τόσο έντονα συμπτώματα της διχασμένης σας

προσωπικότητας. Μην στεναχωριέστε όμως, θα έχετε κερδίσει την ένταξη σας στο χώρο!

Βασικά στοιχεία της όλης προσπάθειας ένταξης είναι η επιμονή, τα

γερά νεύρα και η αποδοχή των παρακάτω θέσεων:

i) Το πολιτικό δεν έχει σχέση με το πρωτικό

ii) Ο φεμινισμός πέθανε

iii) Δεν υπάρχουν δικαιώματα γυναι-

κών και ανδρών, υπάρχουν μόνο δικαιώματα στόμων με μικρή διαφορά στο εύρος των δικαιωμάτων βάσει φύλου.

iv) Το παν είναι να προπαγανδίζεις την ισοτιμία ανάμεσα στα φύλα που ευαγγελίζεται ο χώρος στην κοινωνία και να αποφεύγεις τεχνητώντων να ανφερθείς στο αν την έχει κατακτήσει.

v) Άλλαγή της βασικής ψυχοσύνθεσης, ώστε να μην αντιδρά όταν συγχάνει θεατής σε θέατρο παραλόγου. Ασυνέπεια λόγου και πράξης.

vi) Η αποδοχή της διαφορετικότητας δεν εμπεριέχει πάντα την θηλυκότητα. Η ένταξη στο χώρο απαιτεί συμμόρφωση τόσο με τον ενδυματολογικό κώδικα (άλλωστε τα ράσα κάνουν τον παπά!) που είναι κρίνος και για τα δύο φύλα, όσο και με τον κώδικα ύφους (βαρύς και ασήκ

ΜΑ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

Οργάνωση και Εργασία

"Ο πόλεμος μεταξύ των επιχειρηματικών κολοσσών και ο διεθνής ανταγωνισμός δα οδηγήσει σε εξαδλίωση εκατομμύρια ανθρώπους σ' ολόκληρο τον πλανήτη.

Η ψαλίδα ανάμεσα σε πλούσιους και φτωχούς δα ανοίξει, οι εντάσεις δα πάρουν εκρηκτικές διαστάσεις, η φύση δα καταστραφεί, η εκμετάλλευση των φτωχών δα γίνει αγριότερη και το κόστος εργασίας δα αξίζει όσο τα σκουπίδια."

"Σε λίγα χρόνια το βιοτικό επίπεδο στις βιομηχανικές χώρες δα πέσει, οι άνεργοι δα κατρακυλήσουν στην εξαδλίωση, η εργασία δα ξάσει την αξία της. Θα έχουμε ένα τεράστιο λούμπεν προλεταριάτο."

Όταν αυτά διακηρύσσονται απερίφραστα και κατηγορηματικά από τις πιο επίσημες και αρμόδιες πηγές του καπιταλιστικού κόσμου (Πανεπιστήμια, Ινστιτούτα, Οικονομολόγους, Χρηματιστήρια, Κυβερνήσεις κλπ) τι θα μπορούσαμε να προσθέσουμε ή να αντιτίνουμε εμείς και τι θα μπορούσε ο σημερινός εντολοδόχος των ξένων και ντόπιων οικονομικών κέντρων να ψελίσει για να δικαιολογήσει τη σπουδή του να συμμορφωθεί προς τις εντολές εκείνων που τον πρώθησαν και τον ανέδειξαν.

Σήμερα είναι η κυβέρνηση Σημίτη, χθες η Νέα Δημοκρατία, προχέρη η Οικουμενική όλων των καθεστωτικών κομμάτων και αποκομμάτων, αύριο κάποια άλλη κυβέρνηση. Δεν έχει ιδιαίτερη σημασία ποιά. Η εκπροσώπηση δεν αποτελεί ποτέ ιδιαίτερο πρόβλημα για τα κέντρα εξουσίας.

Πάντα έβρισκαν και βρίσκουν δουλικούς εκπροσώπους και το σημερινό φάσμα εκπροσώπησης στην Ευρώπη έχει να παρουσίασει υπηρέτες όλων των αποχρώσεων, από φασίστες και ακροδεξιούς μέχρι χτεσινούς κομμουνιστές και ερυθροταξιαρχίτες.

Εντολοδόχος αυτών των κέντρων η σημερινή κυβέρνηση μεθοδεύει την εκτέλεση των εντολών που έχει λάβει.

Η μεθόδευση βαφτίστηκε "κοινωνικός διάλογος".

Ο σύχος προκαθορισμένος: απόλυτη εξουσία του κεφαλαίου, απαξίωση της εργασίας, εξαθλίωση των εργαζομένων και συντριβή κάθε αντίστασης και κοινωνικής αμφισβήτησης.

Το έδαφος έχει συστηματικά προετοιμασθεί.

Οι ζοφερές αναλύσεις για το μέλλον των εργαζομένων, την ανεργία, την απαίωση της εργασίας έχουν προβληθεί από τους ί-

διους με σκοπό να δημιουργήσουν το κατάλληλο κλίμα αβεβαιόπτας, ανασφάλειας και εγκατάλειψης.

Οι χειραγωγικοί μηχανισμοί (κόμματα, συνδικάτα, ΜΜΕ, κλπ) δουλεύουν συνειδητά και επίμονα πάνω σ' αυτό. Οι οποίες μεταξύ τους διαφορές εντάσσονται απλά στην προσπάθεια τους να πείσουν τα κέντρα εξουσίας ότι οι δικές τους προτάσεις και μεθοδεύσεις είναι πιο αποτελεσματικές για τον έλεγχο της κατάστασης και την καθυπόταξη των εργαζομένων για μια χωρίς αντίσταση ένταξη - υποταγή στο σχεδιασμό.

Δεν είναι τυχαίο ότι Εργατικοί, Σοσιαλιστές και Κομμουνιστές αναδεικνύονται σ' ολόκληρη την Ευρώπη ως οι πιο αξιόπιστοι και γι' αυτό προτιμούμενοι και πρωθυμένοι υπηρέτες του διεθνούς κεφαλαίου.

Μπροστά σ' αυτές τις εξελίξεις είναι φανερό ότι ούτε η αναζήτηση ατομικών διεξόδων, ούτε η προσφυγή σε μεσοβέζικες διευθετήσεις και μπαλώματα αποτελούν λύσεις.

Η σημερινή ατομική διέξοδος του πολυπράγμονα "απασχολήσιμου" θα αποδειχτεί αδιέξοδος στενωπός αύριο και το σημερινό μπάλωμα θα αποκαλύψει αύριο την ακόμα μεγαλύτερη γύμνια μας.

Μόνη διέξοδος σ' αυτή την κατάσταση προβάλλει η ριζική ανατροπή.

Μια ανατροπή για την οποία οι συνθήκες είναι πάντοτε ώριμες όσο κι αν οι κασσάνδρες των χειραγωγικών μηχανισμών κάνουν ότι μπορούν για να αποκρύψουν και αποτρέψουν αυτή την πραγματικότητα ενσπείροντας την απαισιοδοξία και καλλιεργώντας τον απομονωτισμό.

Μιλώντας για ριζική ανατροπή δεν παραγνωρίζουμε βέβαια τη σημασία και αναγκαιότητα του αγώνα για τα μικρότερα ή μεγαλύτερα προβλήματα της καθημερινότητας.

Αντίθετα. Είναι μέσα από αυτούς τους μικρούς ή μεγάλους καθημερινούς αγώνες που θα ανοίξουν οι λεωφόροι της ανατροπής.

Είναι οι καθημερινοί αγώνες που απεγκλωβισμένοι από τα γρανάζια της θεσμικής δράσης και τα δόκανα των χειραγωγικών μηχανισμών, γίνονται στοιχεία μιας γενικευμένης πάλης για την εξάλειψη της κυριαρχίας και εκμετάλλευσης σ' όλες τους τις εκφράσεις.

Κεντρικό επομένως σ' αυτή την καθημερινή πάλη μας η ρήξη με τους χειραγωγικούς μηχανισμούς και η ένταξη των αγώνων μας στην προοπτική της ριζικής ανατροπής.

Πρώτο βήμα σ' αυτή την κατεύ-

θυνση η αυτοοργάνωση των αγώνων.

Αυτοοργάνωση που ξεκινά από τη ρήξη με τους χειραγωγικούς μηχανισμούς και την οργάνωση των αγώνων μας με βάση σχήματα, στόχους και προοπτικές που εμείς οι ίδιοι αποφασίζουμε.

Αυτοοργάνωση που σημαίνει ισότιμη συμμετοχή, αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες, μη ιεραρχικές δομές, ανακλητότητα και περιοδικότητα στα καθήκοντα που ανατίθενται. Αυτοοργάνωση που σημαίνει απελευθέρωση όλων των ζωντανών και δημιουργικών μας δυνάμεων.

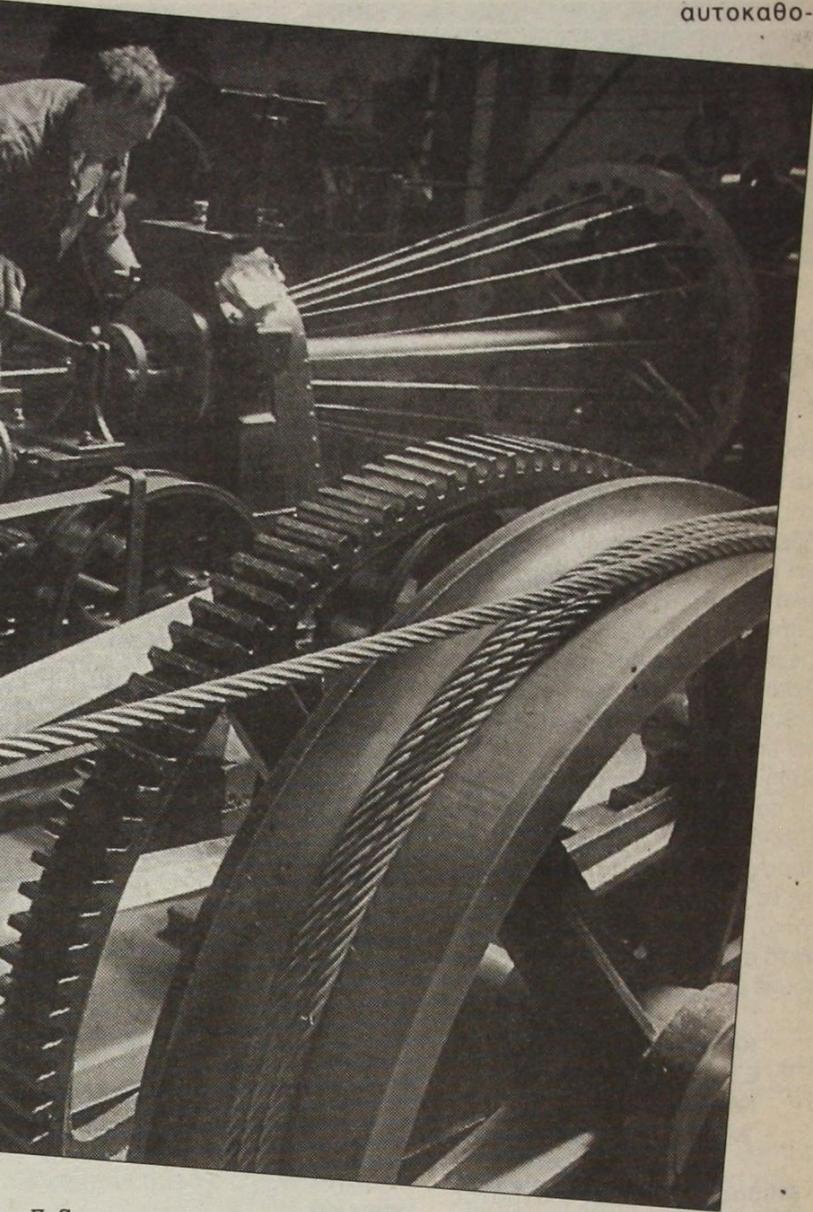
Δεύτερο βήμα πρέπει ν' αποτελέσει η σχεδιάση και οργάνωση των καθημερινών αγώνων με μια προοπτική συνολικής ανατροπής.

Αγώνες γενικευμένης αμφισβήτησης, αδιάλλακτοι και αδιαμεσολάβητοι με βασικά χαρακτηριστικά την επιθετικότητα και τη διαρκή ρήξη.

Τα θέλουμε όλα και τα θέλουμε τώρα, πεπεισμένοι ότι δεν μπορούμε να έχουμε τίποτα αν προηγουμένως δεν τα κατακτήσουμε δύλα.

Αγώνες με στόχο τη συνολική ανατροπή αυτής της καταπιεστικής και εξουσιαστικής κοινωνίας, **αγώνες πάντα πλειοψηφικοί από πλευράς κοινωνικού δικαίου ακόμα κι αν διεξάγονται από μικρές συλλογικότητες ή μεμονωμένα ατόμα.**

Τρίτο βήμα πρέπει ν' αποτελέσει η αποκατάσταση οριζόντιας ε-

πα - φής με τις αντίστοιχες συλλογικότητες, με στόχο την ανταλλαγή πληροφόρησης και εμπειριών, το συντονισμό της δράσης και την αλληλεγγύη. Μέσα από μια τέτοια διάσυνδεση θα πρωθηθεί η συγκρότηση ενός πλατιού **Μετώπου Κοινωνικής Ανατροπής** ως μαζικής έκφρασης αγωνιζόμενων ανθρώπων με στόχους συνολικά απελευθερωτικούς.

Σύντροφοι - Συναγωνιστές πατώντας στις στέρεες βάσεις της αυτονομίας των αγώνων, του

ρισμού, της συντροφικότητας, της αλληλεγγύης, σε ρήξη με τους χειραγωγικούς μηχανισμούς και τα κατεστημένα, ας προχωρήσουμε στην αυτοοργάνωση των καθημερινών μας αγώνων εντάσσοντας τους στην προοπτική της συνολικής απελευθερωτικής ανατροπής.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ (κείμενο από προκήρυξη που μοιράζεται τις τελαυταίες μέρες)

Δυστυχώς μερικά "διαμαρτυρημένα γραμμάτια" εξοφλούνται στις φυλακές, ή ακόμα χειρότερα με ηθικές και πολιτικές εξοντώσεις.

Κατά άλλο.

Η συνέχιση της προφυλάκισης του Π. Δριμυλή πέρα από άλλες σκοπιμότητες, θέτει και μια σειρά από εκβιασμούς στους Αναρχικούς αναμένοντας εξελίξεις ... που θα λειτουργήσουν ούτως ή άλλως υπέρ των μηχανισμών. Πιστεύω να αποδείξουμε σύντροφοι όλοι μας πως δεν είμαστε τόσο ευάλωτοι όσο νομίζουν.

Κ.Φ.

Από τα απροσέλαστα μονοπάτια της μητρόπολης

Για όσους θυμούνται...

Εκδικάστηκε τη Δευτέρα 19 Μαΐ, στο Εφετείο της Αθήνας, η έφεση του θιδωρή Τριανταφύλλη που κατηγορήθηκε για κλοπή αντικειμένων αξίας 120 εκατομμυρίων από το Πολυτεχνείο το 1990 κατά τη διάρκεια πολυήμερης κατάληψης με αφορμή την αθώωση του αστυνομικού Μελίστα για τον φόνο του 15χρονου Μιχάλη Καλτεζά, το Νοέμβρη του '85.

Μετά από πολύμηνη παραμονή στις φυλακές, ο Τριανταφύλλης αθωώθηκε με τη σύμφωνη γνώμη του εισαγγελέα, αφού κανές από τους μάρτυρες δεν τον αναγνώρισε, ενώ ακόμα κι αυτό που τον είχαν αναγνώρισε δύο χρόνια μετά μέσω επίδειξης φωτογραφιών, ανακάλεσαν με επιμονή την αναγνώριση αυτή.

Ποιος από όλου

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΤΟΙΧΟΥ

Από το Αυτοδιαχειριζόμενο Στεκι Χανιών. Μαΐς '97

Μύθος πρώτος: το ελληνικό στρατιωτικό σώμα κατοχής στην Αλβανία αποτελείται από εθελοντές.

Είναι γνωστό το επεισόδιο με τον υπαξιωματικό που εξαγριώθηκε εναντίον των δημοσιογράφων και δήλωσε ότι ούτε ρωτήθηκε αν ήθελε να πάει, ούτε θέλει, ούτε έχει υπογράψει κανένα χαρτί. Σχετικά μ' αυτό το γεγονός το Γενικό Επιτελείο Στρατού διευκρίνισε την Πέμπτη 17 Απριλίου ότι οι μόνοι εθελοντές είναι οι πενταετούς θητείας. Οι αξιωματικοί διατάχθηκαν και υπάκουσαν. Η πλειοψηφία δηλαδή. Γνωστή και η δήλωση κάποιου πατέρα, ενός αξιωματικού που είπε ότι έστειλε το παιδί του να προστατέψει την πατρίδα του και όχι να εξυπηρετεί συμφέροντα νατοϊκά, έχω απ' την πατρίδα του. Μετά απ' αυτά έχουμε να προσθέσουμε μόνο αυτό:

ΚΑΝΕΝΑΣ ΦΑΝΤΑΡΟΣ
ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ!
ΚΑΝΕΝΑΣ ΦΑΝΤΑΡΟΣ
ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΣΥΝΟΡΑ!

Μύθος δεύτερος: ο στρατός των Ευρωπαίων και πρώτα των Ιταλών και Ελλήνων, που εκμεταλλεύονται ληστρικά την περιοχή, βοηθάει στη διανομή της ανθρωπιστικής βοήθειας.

Δύο χιλιάδες οικογένειες στο Τεπελένι και στη Μαμαλία παρέλαβαν από 16 κιλά τρόφιμα η κάθε μία.

Η διανομή της ανθρωπιστικής βοήθειας πραγματοποιήθηκε χωρίς τη βοήθεια του στρατού των Ευρωπαίων μπουρζουάδων. Άρα λοιπόν ο στρατός δεν βρίσκεται στην Αλβανία για να βοηθήσει στη διανομή της ανθρωπιστικής βοήθειας, είναι φανερό ότι δεν χρειάζεται γι' αυτή τη δουλειά.

Γιατί λοιπόν οι Ευρωπαίοι στέλνουν στρατό στην Αλβανία;

Ο Γιολέκα Μαλά της επαναστατικής επιτροπής λέει σε συνέντευξη: "Αυτοί ήρθαν για άλλο πράγμα και όχι για να μοιράσουν την οικονομική βοήθεια. Δεν έχουμε καταλάβει αν παίζουν το παιχνίδι του Φίνο ή του Μπερίσα".

Είναι πάντως σίγουρο ότι ο ευ-

★ Η οικονομική ανέχεια, η δύσκολη ζωή, τα 50 χρόνια καταπίεσης και καταστολής, η κατάρρευση των παρατραπέζων, η αύξηση των τιμών, η εξαπάτηση από το κράτος στην Αλβανία...

Ο αλβανικός λαός δεν άντεξε άλλο τα κυβερνητικά παιχνίδια πάνω στις πλάτες του. Εμείς οι Αλβανοί δεν πιστεύουμε ότι η εξέγερση στην Αλβανία αφορά μόνο τον αλβανικό λαό. Τις αιτίες της εξέγερσης στην Αλβανία λίγο πολύ τις έχουμε δει και εδώ στην Ελλάδα, αλλά και παντού στον κόσμο. Κανείς και ποτέ δεν μπορεί να είναι αλληλέγγυος με τους εξεγερμένους στην Αλβανία, από τη στιγμή που και οι ίδιοι είναι καταπιεσμένοι αλλά δεν κάνουν τίποτα ενάντια σ' αυτό. Η πληροφόρηση εδώ στην Ελλάδα είναι πολύ λανθασμένη. Οι δημοσιογράφοι πάντα λένε την άποψη τους ή την άποψη εκείνων που τους συμφέρει να κρατήσουν τον κόσμο με κλειστά μάτια. Το μήνυμα των εξεγερμένων δεν έχει φτάσει εδώ, έτσι όπως έχει σταλθεί. Τα μηνύματα αυτά έχουν διαμορφωθεί.

Η εξέγερση στην Αλβανία υποτίθεται ότι προκαλεί το χάος. Κι όμως εμείς οι Αλβανοί έρουμε καλά πολλά πράγματα σε σχέση με την εξέγερση στην Αλβανία. Οι εξεγερμένοι δεν θέλουν μόνο τα χρήματά τους πίσω, δεν πήραν τα όπλα μόνο γι' αυτό. Θέλουν να πάρουν τη ζωή τους στα χέρια τους, όπως μέχρι στιγμής έχουν κάνει. Δεν πολεμάνε για τις πολιτικές τους απόψεις, αλλά πολεμάνε για μια καλύτερη ζωή, για μια ελεύθερη ζωή, κι αυτό τους ενώνει. Το μήνυμα των εξεγερμένων στην Αλβανία προς τους καταπιεσμένους παντού στον κόσμο είναι σαφές: "ούτε με πορεία διαμαρτυρίας ούτε παρακαλώντας δεν πάρνεις πίσω αυτά που σου έχουν στερήσει. Μόνο με αγώνα, μόνο όταν βρίσκεσαι ενάντια σ' αυτούς που σε καταπιέζουν θα είσαι ελεύθερος". Γι' αυτό κι εμείς έχουμε διαλέξει αυτό το δρόμο.

Την ελευθερία δεν σου τη χαρίζει κανείς, την κερδίζεις με αγώνα, με αίμα.

Αλβανοί μετανάστες ενάντια στην καταπίεση.

Η εξέγερση δεν θέλει το χάος, θέλει μια καλύτερη ζωή. Γι' αυτό κι εμείς είμαστε αλληλέγγυοι στους εξεγερμένους του αλβανικού νότου.

ρωπαϊκός στρατός παίζει το παιχνίδι των Ευρωπαίων μπουρζουάδων κι έχει σκοπό την επιστροφή στην "ομαλότητα" για να γίνεται η εκμετάλλευση αυτού του λαού πιο "ομαλά", έχει σκοπό την καταστολή έμμεσα ή άμεσα της εξέγερσης για να μπορεί να λειτουργήσει "ομαλά" η μηχανή!

Ο αλβανικός λαός κατάφερε να ξεφύγει κατά κάποιο τρόπο απ' τη "νομιμότητα" του διεθνούς συστήματος, και μέσα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα να αυτοοργανώσει τη ζωή του με βάση της αληθινές του ανάγκες. Στην προέκταση αυτής της κατάστασης καταρρίπτονται όλοι οι μύθοι περί χρησιμότητας του κράτους. Το παράδειγμα του αλβανικού λαού είναι πραγματικά επικίνδυνο για τ' αφεντικά της

Ευρώπης.

Και για την Ελλάδα, την περιοχή που κατέχει το ελληνικό κράτος, το οποίο εκμεταλλεύεται ληστρικά τους βαλκανικούς λαούς, ως ιμπεριαλιστής της περιοχής, μπορούμε να πούμε ότι η αλληλέγγυη στους Αλβανούς εργάτες, που χρόνια εκφράζουμε με κάθε τρόπο, πάρνει τώρα κι άλλο νόημα εκτός από την υπεράσπιση των μεταναστών. Είναι η αλληλέγγυη μας σ' έναν εξεγερμένο λαό, ενάντια στη νέα τάξη πραγμάτων, ενάντια στην καπιταλιστική εκμετάλλευση και το νεοφιλελευθερισμό και η αλληλέγγυη δεν είναι μόνο λόγια. Η εξέγερση δεν γνωρίζει σύνορα.

**Αυτοδιαχειριζόμενο
Στεκι Χανίων**

παιχνίδι με τους όρους που ήθελε η κυριάρχη ιδεολογία των ηγετικών ομάδων όχι μόνο της αστικής τάξης.

Δεν θα υμήνουμε τον Τσουτσουβή - Ανθρωπο. Δεν χρειάζεται. Δεν θα ειπούμε ότι ήταν ωραίος σαν "Αγγελος με δύο φτερούγες ανοιχτές" του ποιητή. Ότι έκρυβε μέσα του θησαυρούς από αισθήματα και συναίσθηματα. Αυτά είναι κοινά εγκώμια που λέγονται, κυρίως, κατά σύμβαση. Είναι έννοιες, απλές λέξεις που λένε πολλά.

Η συνολική μνήμη, η συνολική εικόνα του που μπορούμε να έχουμε δεν πρέπει να προβάλλεται σαν θέαμα, όποιου τύπου, τέχνης και τεχνικής. Δεν μας επιτρέπει να τον κάνουμε ήρωα. Ήρωες δεν υπάρχουν. Κατασκευάζονται. Όχι, όμως, κι από εμάς.

Η τιμή στον Τσουτσουβή δεν είναι θέμα αφίσσας, επιγραφής στους τοίχους. Δεν είναι σύνθημα.

Αν τον τιμάς υποχρεώνεσαι να σκύψει στα προβλήματα του κινήματος σ' αυτή τη συγκεκριμένη περίοδο που ζεις και να δοθείς ανυστερόβουλα, σταθερά, με συνέπεια και μιαλό στην υλοποίηση, στον αγώνα υλοποίησης των επιλογών σου.

Μόνο έτσι τιμάμε τη μνήμη του.
(κείμενο του Γ. Γαλανόπουλου)

Για τις εκδηλώσεις του Άμστερνταμ...

16-17 Ιούνη, Άμστερνταμ, οι ηγέτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης καλούνται να πάρουν τελικές αποφάσεις για το μέλλον της Ένωσης; Ποιο μέλλον; Μα φυσικά το μέλλον των οικονομιών που πρέπει να 'ναι ανταγωνιστικές με αυτές των ΗΠΑ και της Ιαπωνίας. Φυσικά η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μας χωρά όλους. Το μεγαλύτερο μέρος της κοινωνίας πρέπει να μπει στο περιθώριο, ένα μικρότερο τμήμα της θα μείνει όπως είναι, δηλαδή απλά θα καταναλώνει. Αρχική προϋπόθεση για την "ανάπτυξη" της οικονομίας, είναι το φτηνό εργατικό δυναμικό, που η Ευρωπαϊκή Ένωση διαθέτει άφθονο. Οι χώρες του πρώην ανατολικού μπλόκου, μετά από τα πρώτα βήματα στην ελεύθερη αγορά, προσφέρονται για οποιονδήποτε χρειάζεται φτηνά εργατικά χέρια. Κάτι ανάλογο με τις σχέσεις των ΗΠΑ με τη Λατινική Αμερική. Συγχρόνως όμως, πρέπει να φροντίσουν για τη μείωση του κόστους εργασίας μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό επιτυγχάνεται με δύο τρόπους.

Ο πρώτος είναι η αύξηση της ανεργίας με μεταφορά επιχειρήσεων στις φτωχές χώρες και δεύτερος η μαύρη εργασία.

Μια άλλη προϋπόθεση για τη βελτίωση των οικονομικών δεικτών" είναι η εξαφάνιση των κοινωνικών παροχών. Ήδη, σε πολλές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το "κράτος πρόνοιας" τείνει να εξαφανισθεί. Η Ευρωπαϊκή Ένωση, τα μόνα προβλήματα που αντιμετώπισε μέχρι σήμερα, ήταν σε επίπεδο ηγεσίας, δηλαδή υπήρχαν μέλη της που το καθένα για τους δικούς του λόγους εσωτερικών ισορροπιών και διεθνών οικονομικών ανταγωνισμών (και όχι βέβαια για το καλό των λαών "τους") αντιμετώπιζαν με σκεπτικισμό, την "ευρωπαϊκή ενοποίηση". Αυτά τα κράτη ήταν η Ισπανία, η Αγγλία και η Ελλάδα. Με την επικράτηση Αθηνάρ, Μπλε και Σημήτη αντίστοιχα, η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί πλέον να χαράξει ενιαία πολιτική. Η Ευρωπαϊκή Ένωση, τόσα χρόνια "πληροφορούσε" με επιδέξιο τρόπο για τις αποφάσεις που έπαιρνε, χωρίς φυσικά να μπαίνει

Ο εθισμός της υποταγής

Tο πρόβλημα των ναρκωτικών δεν μπορεί να εξεταστεί ξεκομμένα, καθαρά από ιατρικής πλευράς, αλλά εντάσσεται στο πλαίσιο μιας κοινωνίας όπου η καταπίεση και οι αυτεπάγγελτοι σωτήρες της έχουν αυξηθεί υπερβολικά. Από ιατρικής απόφεως μόνο οι αφελείς μπορούν να ισχυρίζονται ότι η ίνδικη κάνναβη δημιουργεί εξάρτηση και οδηγεί στο θάνατο και, από την άλλη, να σωπάνουν για ουσίες όπως τα ηρεμητικά, το αλκοόλ, η καφεΐνη, η νικοτίνη, που εκτός του ότι δημιουργούν εξάρτηση, μερικά οδηγούν και στο θάνατο. Διαχωρισμός των ουσιών πρέπει να γίνεται μόνο βάσει των φυσικών και ιατρικών τους ιδιοτήτων, και όχι βάσει των κριτήριών της κρατικής καταστολής.

Οι κατασταλτικοί μηχανισμοί στην προσπάθειά τους να αποπροσανατολίσουν (ελέγχουν) πιο πολύ την κοινωνία, ανακάλυψαν τελευταία και το παραμύθι της "ψυχικής εξάρτησης". Αν θέλουν να δεχτούμε αυτό το παραμύθι, μήπως μπορούν να μας πουν για κάτι στη ζωή, που δεν δημιουργεί "ψυχική εξάρτηση". Αν στερήσουμε από το παιδί την μπάλα του, από τον ερωτευμένο τη σύντροφό του, από τη νοικοκυρά (και όχι μόνο) την τηλεόρασή της, μπορούμε να μιλήσουμε μετά για "ψυχική εξάρτηση". Αν ναι, ας ποινικοποιήσουμε όλη μας τη ζωή, πράγμα που ούτως ή άλλως γίνεται μέσα στα μοναχικά δρομολόγια της επιβίωσης που όλοι ακολουθούμε (αλλά αυτό είναι άλλο θέμα...)

Το πρόβλημα της χρήστης απαγορευμένων ουσιών πηγάζει όχι από τις ουσίες, αλλά από τη λέξη πρόβλημα. Δεν είναι μόνο το θηικό θέμα του ποιος μπορεί να σου καθορίζει τί ουσίες θα χρησιμοποιείς. Υπάρχει κάτι πιο ανήθικο από τη μόλυνση του περιβάλλοντος και τις τεχνητές τροφές; Το θέμα είναι κυρίως κοινωνικό.

Η κατασταλτική πολιτική χρησιμοποιήθηκε κατάλληλα από το

κράτος για την αντιμετώπιση του "εσωτερικού κινδύνου". Στα παραδείγματα, αν και άπειρα, μπορούμε να δούμε την περιθωριοποίηση και ποινικοποίηση των Κινέζων και άλλων μεταναστών, αρχικά στις Η.Π.Α. και μετά στην Ευρώπη, το χτύπημα με τον ίδιο τρόπο επαναστατικών κινημάτων, την προβολή "απαγορευμένων" από τις μουσικές βιομηχανίες, ως αντίδραση στο σύστημα.

Αλλά η αντι-ναρκωτική υστερία αχρησιμοποιείται και για την συνοχή μιας εγκληματικής κοινωνίας, όπου το κέρδος και το χρήμα έχει αναχθεί σε θεό. Οι "βάρβαροι" του Καβάφη, στη σημερινή πραγματικότητα, μπορούν να ταυτιστούν με τους χρήστες απαγορευμένων ουσιών, οι οποίοι εμφανίζονται στην Τ.Β. πρέζα ως τρελοί εγκληματίες, τελειωμένοι πρεζάκηδες, χαπακώμενα παιδιά από χωρισμένες οικογένειες, που μας έχουν περικυκλώσει με μόνο στόχο να κλέψουν, να σκοτώσουν, να βιάσουν κ.τ.λ.

Αν μέσα σε αυτά προστεθούν και οι αμόρφωτοι, πεινασμένοι μετανάστες, το συμπέρασμα ότι πρέ-

"Πάνω από τους λαούς υψώνεται μια εξουσία τεράστια και προστατευτική, που αναλαμβάνει αποκλειστικά τη φροντίδα για την τύχη τους και εργάζεται για το καλό τους, αλλά θέλει να είναι ο μόνος κριτής αυτού του καλού... (αυτή η εξουσία μπορεί να τους απαλλάξει τελείως από τον κόπο να σκέπτονται και ίσως από τον κόπο να ζουν...)"

A. de Tocqueville

δήλωσε "ο αγώνας κατά των ναρκωτικών μας συνδέει ως έθνος". Ο Μπάροουζ τότε συμπλήρωσε "ένα έθνος καρφιών, φοβισμένων και ρουφιάνων".

Για να κανονίσεις ένα "πρόβλημα" πρέπει να εξετάσεις ποιος κερδίζει από αυτό. Αρχικά, το εμπόριο ναρκωτικών είναι ίσως το πιο κερδοφόρο εμπόριο στον πλανήτη. Η σύνδεσή του με μεγάλα οικονομικά και κρατικά συμφέροντα είναι αποδεδειγμένη. Μέσα από αυτή την

παραοικονομία τα κράτη του Δυτικού κόσμου συντηρούν δικτατορίες (Λατινική Αμερική, χρυσό τρίγυρο).

Με το πρόσχημα του αντιναρκωτικού πολέμου διεξάγονται στρατιωτικές επεμβάσεις, όπως τις Αγγλίας με τον πόλεμο του οπίου κατά της Κίνας, της Αμερικής στον Παναμά και στην Κολομβία, και βέβαια πάντα με την υποστήριξη του τοπικού κεφαλαίου.

Πρέπει να καταλάβουμε ότι η Ιστορία των ναρκωτικών συμβαδίζει με αυτή του ανθρώπινου γένους. Ιστορικά δεν έχει υπάρξει κοινωνία που να μην έκανε χρήση

ψυχοτρόπων, απαγορευμένων σήμερα, ουσιών. Αυτό όμως που διαφοροποιεί το τώρα με το τότε είναι ότι τότε δεν το αντιμετώπιζαν ως πρόβλημα, γιατί η χρήση τους ήταν ελεύθερη και εμπεδωμένη από την κουλτούρα τους. Πολλές φορές, όχι μόνο είχε ενσωματωθεί στην κουλτούρα τους, αλλά λειτουργούσε υποβοηθητικά για τη συνοχή τους.

Σήμερα που η επικοινωνία έχει χαθεί και η αποκτήνωση της καθημερινότητας και των απρόσωπων σχέσεων γενικεύτηκε, είναι γεγονός ότι οι άνθρωποι πρόσπαθουν με την κατάχρηση ουσιών να εφύγουν από την μιζέρια της αλοτριωμένης κοινωνίας. Δεν είναι ο χρήστης που νοσεί, διλλά η συνείδηση μας. Όσο θα συντρείται το καθεστώς της κοινωνικής αθλιότητας, τα αποτελέσματα της χρήσης ναρκωτικών (παράνομης ή μη) θα είναι για την κοινωνία και τους χρήστες εξίσου αρνητικά (για τους μεν χρήστες, αναγωγή της χρήσης σε επίκεντρο της ζωής τους, ενώ για χρήστες και μη πραγματική της εξατομίκευσης μέσα από μια ψευδαισθησιακή κοινωνικότητα).

Δεν είναι το κεντρικό ζήτημα η αποποινικοποίηση ή όχι των ουσιών. Στη φύση εξουσίας είναι να αφομοιώνει μέσο της καταστολής και του ελέγχου. Γι' αυτή αν μείνουμε μόνο στην αποποινικοποίηση, τότε απλά το "πρόβλημα" των ναρκωτικών θα περάσει από μια μορφή εκμετάλλευσής του από την εξουσία σε μια άλλη μορφή το ίδιο λειτουργική γι' αυτή.

Αναγνωρίζουμε τη χρήση οποιωνδήποτε ουσιών και μέσων που δεν αφήνει περιθώριο στην εκάστοτε εξουσία να ελέγχει και να ναρκώνει τις συνειδήσεις.

Το κοινωνικό κέντρο Ηρακλείου προειδοποιεί: η εξουσία βλάπτε σοβαρά την υγεία

Βιβλιοπαρουσίαση

Πόλεμος κατά του πολέμου

Αποφάσεις του πρώτου Πανελλήνιου Συνεδρίου Παλαιών Πολεμιστών και Θυμάτων Στρατού.

1η έκδοση: "Παλαιός Πολεμιστής" 1924, όργανο της Ομοσπονδίας Παλαιών Πολεμιστών και Θυμάτων Στρατού.

Επιμέλεια έκδοσης: Φιλιππος Ορφανός (Παντελής Πουλιόπουλος).

2η έκδοση: Διεθνής Βιβλιοθήκη, 1975.

Σήμερα που ο πόλεμος έχει ερημώσει μια γειτονική χώρα και απειλεί να ερημώσει άλλη μία, που οι ισχυροί του κόσμου προσπαθούν να ευτελίσουν τον αγώνα των απελπισμένων Αλβανών, αφού πρώτα τους οδήγησαν στην οικονομική εξουθένωση, περιμένοντας την κατάλληλη στιγμή για να τους συντρίψουν, προωθώντας παράλληλα τα σχέδια τους για τον Νέο Χάρο την ευρύτερη ζώνη των Βαλκανίων, το βιβλίο ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ δεν αποτελεί απλώς ένα ιστορικό ντοκουμέντο, αλλά κυρίως, έναν οδηγό της μνήμης και των διαδιγμάτων της ενάντια στη λήθη, την παραφροσύνη και το έγκλημα εις βάρος του

ανθρώπινου γένους. Είναι μια καταγγελία από όλους εκείνους που συμμετείχαν στη "Διεθνή Οργάνωση Παλαιών Πολεμιστών και Θυμάτων Στρατού" και χιλιάδων, εκατομμυρίων αδελφών μας που σύρθηκαν στα σφαγεία των πολέμων, κάθοδηγουμένων από Κρατικούς ή Συμμαχικούς δολοφόνους.

Στο βιβλίο δημοσιεύεται:

Α) Ο εναρκτήριος λόγος του Ερρίκου Μπαρμπύ με τίτλο "ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ", στο "ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΠΑΛΑΙΩΝ ΠΟΛΕΜΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΘΥΜΑΤΩΝ ΣΤΡΑΤΟΥ", Γενεύη, 3 Απριλίου και 1 και 2 Μαΐου 1920

Β) Οι "ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ Α' ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΠΑΛΑΙΩΝ ΠΟΛΕΜΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΘΥΜΑΤΩΝ ΣΤΡΑΤΟΥ", 6 Μαΐου 1924

Γ) Το "ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ Π.Π. και Θ.Σ." που ψηφίστηκε στο Συνέδριο της 9ης Μαΐου 1924.

Οι προγραμματικές θέσεις του Συνεδρίου, αφού αναφέρονται στις γενεσιούργες

αιτίες των αντιπολεμικών οργανώσεων και στα ερείπια του καταστρεπτικού περάσματος των πολέμων από το 1912 και μετά στη χώρα μας, από το 1914-18 στη Γαλλία, Αγγλία, Αυστρία, Βέλγιο, Βουλγαρία, Σερβία, Αυστραλία και πολλες άλλες χώρες, ανατρέχουν σε μια λιδιαίτερα σημαντική και αποσαφηνιστική αναδρομή των Βαλκανικών πολέμων (1912-13), στο μεγάλο πόλεμο στην Ευρώπη (1914-18) - και το αλησμόνητο ανθρωπομακελειό των 18 εκατομμυρίων ανθρώπων που βρήκαν το θάνατο - στη Μικρασιατική καταστροφή και την ολέθρια στάση της Κυβέρνησης Βενιζέλου, στο ζήτημα της ανατολικής Μακεδονίας, στην επαίσχυντη "Εκστρατεία της Ουκρανίας" εναντίον των Ρώσων

Άρνηση στράτευσης στην Ισπανία

Το ισπανικό κίνημα άρνησης στράτευσης έχει ξεκινήσει μια νέα εκστρατεία ανυπακοής ενάντια στο στρατό, με σκοπό να οδύνει την αντιπαράθεση και να ανοίξει ξανά το θέμα του ρόλου του στρατού σε σχέση με την κοινωνία. Η πρακτική που ακολουθείται τώρα μαζικά σε όλη την Ισπανία είναι η δήλωση άρνησης στράτευσης μετά την κατάταξη. Ο αρνητής παρουσιάζεται στο στρατόπεδο κατάταξης αλλά το εγκαταλείπει και κάνει δημόσια δήλωση άρνησης στράτευσης μερικές μέρες αργότερα, αφού θεωρείται ήδη στρατιώτης. Αυτό θεωρείται λιποτάξια και τιμωρείται με φυλάκιση δύο ετών και τεσσάρων μηνών μέχρι έξι ετών. Καθώς ο αρνητής έχει τη στρατιωτική ιδιότητα, η δήλωση διαδικασία διεκπεραιώνεται από στρατιωτικούς μηχανισμούς: σύλληψη από τη στρατονομία, δίκη από στρατοδικείο και φυλάκιση σε στρατιωτική φυλακή (στην Ισπανία υπάρχει μόνο μία που βρίσκεται στη Μαδρίτη).

Οι ίδιοι οι αρνητές εξηγούν τους λόγους που τους οδήγησαν να υιοθετήσουν αυτή τη νέα πρακτική άρνησης στράτευσης: "Αυτό το βήμα αποφασίστηκε για διάφορους λόγους, ο κυριότερος από τους οποίους ήταν να επικεντρώσουμε την προσοχή στο στόχο μας: τον στρατό. Αυτός είναι που μας καλεί να παρουσιαστούμε, και όταν αφηφήσουμε την εξουσία του, αυτός μας συλλαμβάνει, μας δικάζει και μας φυλακίζει. Αυτή η νέα εκστρατεία δεν αφήνει περιθώρια για παρεξηγήσεις και δείχνει πολύ πιο ξεκάθαρα (όσο κι αν προσπαθούν να τον εξωράσουν) τι είναι ο στρατός και ποια η απάντηση μας σ' αυτόν.

Ο στρατός έχει δεχτεί αρκετές αλλαγές στο ρόλο του. Βλέπουμε ότι ο έλεγχος και η ηρεμία στο εσωτερικό έχουν περάσει ολοκληρωτικά στη δικαιοδοσία της αστυνομίας, από την άλλη όμως, και το επιχείρημα της προστασίας της χώρας και των εθνικών εδαφών δεν ισχύει πια, αφού δεν υπάρχει απειλή, ειδικά μετά την κατάρρευση του Ανατολικού Μπλοκ, που θεωρούνταν ο κύριος εχθρός της Δύσης.

Τώρα, η εξουσία δικαιολογεί την ύπαρξη του στρατού με επιχειρήματα όπως η Νέα Παγκόσμια Τάξη, οι διεθνείς υποχρεώσεις παροχής ανθρωπικής βοήθειας κοκ. Άλλα από πότε υπερασπίζει ο

Βασανιστήρια στο Ισραήλ

Επιτροπή για τα ανθρώπινα δικαιώματα του ΟΗΕ ανακοίνωσε την περασμένη εβδομάδα ότι οι μέθοδοι ανάκρισης που χρησιμοποιούν οι ισραηλινές αρχές, όπως το βίαιο ταρακούνημα και η στέρηση ύπουν, αποτελούν βασανιστήρια και θα πρέπει να σταματήσουν αμέσως. Η Επιτροπή Ενάντια στα Βασανιστήρια, όπως λέγεται, καταδίκασε επίσης τη χρήση απειλών εκτέλεσης και εκκωφαντικής μουσικής κατά τις ανακρίσεις. Στις περισσότερες, μάλιστα, περιπτώσεις, χρησιμοποιούνται όλες οι παραπάνω μέθοδοι σε συνδυασμό.

Η ισραηλινή κυβέρνηση αρνήθηκε την κατηγορία ότι βασανίζει παλαιστίνιους κρατούμενους, αλλά υπεραμύνθηκε των πρακτικών που εφαρμόζονται υποστηρίζοντας ότι έτσι αποτράπηκε το 90% των τρομοκρατικών επιθέσεων τα τελευταία δύο χρόνια. "Υποχρέωση της κυβέρνησης του Ισραήλ είναι να προστατεύει τους πολίτες του από τρομοκρατικές επιθέσεις", δήλωσε ο ισραηλινός εκπρόσωπος Yosef Lmandan. "Βρίσκεται αντιμέτωπη με το κρίσιμο πρόβλημα να πάρει πληροφορίες από τους ύποπτους τρομοκράτες ώστε να σώσει ζωές, τηρώντας παράλληλα απόλυτα τη Συνθήκη Ενάντια στα Βασανιστήρια. Από την Επιτροπή του αντέτειναν ότι αφού έχει υπογράψει τη Συνθήκη, το Ισραήλ δεν έχει δικαίωμα να χρησιμοποιεί "κάτω από εξαιρετικές συνθήκες" πρακτικές που απαγορεύονται απ' αυτή. Ασκήθηκε επίσης κριτική σε πρόσφατη απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου του Ισραήλ, που επιτρέπει τη χρήση "λογικής φυσικής πίεσης" κατά τις ανακρίσεις και αποτελεί επίσημη νομιμοποίηση των βασανιστήριων.

Τα συμπεράσματα της Επιτροπής Ενάντια στα Βασανιστήρια βασίστηκαν σε αναφορές μη κυβερνητικών οργανώσεων, ιατρικές αναφορές και πρακτικά ισραηλινών δικαστηρίων. Περισσότεροι από 20 παλαιστίνιοι έχουν πεθάνει σε ισραηλινές φυλακές από το 1987, ενώ υπάρχουν στοιχεία για συγκεκριμένες περιπτώσεις ότι ο θάνατος προήλθε από βίαιο ταρακούνημα του κρατούμενου.

Ιιάντω, η Επιτροπή, που συνεδριάζει δύο φορές το χρόνο στη Γενεύη και επιτηρεί την εφαρμογή της Συνθήκης Ενάντια στα Βασανιστήρια δεν έχει καμία εξουσία, δεν μπορεί να επιβάλει κυρώσεις ή να πέσει με οποιοδήποτε τρόπο για το σεβασμό της Συνθήκης.

στρατός την ειρήνη, εκτός από την ειρήνη των νεκροταφείων; Πότε δεν υποστήριζε την πολιτική και οικονομική εξουσία; Πως μπορούν να υπερασπίσουν την ανθρωπότητα οπλισμένοι φανατικοί, έτοιμοι να σκοτώσουν με μια διαταγή; Τελικά, τι είναι η Παγκόσμια Τάξη και τι σχέση έχει ο στρατός με αυτή;

Δεν υπάρχει καμία ιδιαίτερη αλλαγή. Ο στρατός θα συνεχίσει να στηρίζει την πολιτική και, πάνω απ' όλα, την οικονομική εξουσία, όλο και πιο ξεκάθαρα. Καθώς, όμως, οι διεθνείς αγορές και η ανάπτυξη της τεχνολογίας κάνουν πολύ πιο γρήγορες τις κινήσεις του κεφαλαίου σε όλο τον πλανήτη, οι στρατιωτικοί μηχανισμοί που το υποστηρίζουν θα πρέπει να έχουν την ικανότητα να δρουν το ίδιο γρήγορα και αποτελεσματικά σε περίπτωση απειλής.

Οι κληρωτοί, όμως, δεν είναι βολικοί για αυτό το σκοπό. Η τάση επαγγελματοποίησης στους δυτικούς στρατούς είναι εμφανής. Οι αρχές δεν αρνούνται ότι με έναν επαγγελματικό στρατό έχουν μεγαλύτερες δυνάμεις διαθέσιμες για αποστολή σε κάθε άκρη του κόσμου όπου υπάρχει ένταση, με την απαιτούμενη ταχύτητα και αποτελεσματικότητα. Έτσι αποφέυγεται και η λαϊκή κατακραυγή για τέτοιες επιχειρήσεις, που θα ήταν μεγάλη αν χρησιμοποιούνταν κληρωτοί.

Η εξουσία μας λέει ότι μια διεθνής δύναμη είναι απαραίτητη για την προστασία των αδυνάτων. Στην πραγματικότητα απλά επιζητεί οικονομικά και πολιτικά οφέλη. Υπάρχουν, άλλωστε, πολλά δυσάρεστα παραδείγματα για τη "φροντίδα" που δείχνουν οι ειρηνοποιοί και ανθρωπιστές στρατιώτες σε αυτούς που υποτίθεται ότι προστατεύουν".

Για περισσότερες πληροφορίες:

IZAR BELTZA (Talde Anarkista)
PK 1188
E-31080-Iruinea/Pamplona
Spain
BABYLONIA e.V. Cuvrystr. 20 D-10997 Berlin
+49306116089
babylon@berlin.snafu.de

Για πρώτη φορά, τιμήθηκε επίσημα στις 19 Μαΐου η επέτειος της εξέγερσης στην πόλη Kwangju της Νότιας Κορέας, που έγινε το 1980, κατά τη διάρκεια της δικτατορίας και πνίγηκε σε λουτρό αίματος από το στρατό. Η κυβέρνηση αναγνώρισε τη σφαγή και τίμησε τους νεκρούς ως μάρτυρες της δημοκρατίας, εγκαίνιασε μάλιστα ένα νεκροταφείο ειδικά γι' αυτούς, στο οποίο μεταφέρθηκαν οι σωροί 124 από τα θύματα.

Στο μνημόσιο στο νέο νεκροταφείο παραβρέθηκαν 5.000 κάτοικοι της πόλης, ανάμεσά τους και πολλοί συγγενείς των θυμάτων. Εκτεταμένες συγκρούσεις, όμως, γίνονταν για δύο μέρες έξω από το πανεπιστήμιο της Kwangju, καθώς 3.000 φοιτητές συγκρούονταν με αστυνομικούς που τους εμπόδιζαν να βγουν από το πανεπιστήμιο και να κτηδέψουν με πορεία στους κεντρικούς δρόμους της πόλης ένα συμφοιτήτη τους που πέθανε από καρδιακό επεισόδιο κατά τη διάρκεια της διαδημοτικής έρευνας. Εκτεταμένες συγκρούσεις, όμως, γίνονταν για δύο μέρες έξω από τη σχολές. Η αστυνομία κατέφερε να αποκλείσει και την πρόσβαση μαχητικών συνδικαλιστών στο χώρο της εκδήλωσης για τα θύματα της σφαγής από το στρατό. Περίπου χιλιοί φοιτητές κατέφεραν να βγουν από το πανεπιστήμιο σε μικρές ομάδες και να φτάσουν στο νεκροταφείο φωνάζοντας αντικυβερνητικά συνθήματα. Οι ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις που βρίσκονταν εκεί, προτίμησαν να αποσυρθούν.

Ο νοιοκορεάτης πρωθυπουργός Koh Kun δήλωσε ότι η σφαγή της Kwangju ήταν μια μάχη για τη δημοκρατία και πως οι κάτοικοι της πόλης πρέπει να βρουν τη δύναμη να ξεπεράσουν το παρελθόν και να δώσουν το παράδειγμα στην υπόλοιπη χώρα. Σύμφωνα με την επίσημη εκδοχή, κατά την επέμβαση του στρατού σκοτώθηκαν 200 άτομα, καταπινόγοντας λαϊκή εξέγερση ενάντια στην επιβολή στρατιωτικού νόμου από τον στρατηγό Chun Doo Hwan, που αργότερα έγινε πρόεδρος. Οι κάτοικοι όμως υποστηρίζουν ότι οι νεκροί ήταν χιλιάδες. Μέχρι πρόσφατα, το επίσημο κράτος αρνούνταν το γεγονός της σφαγής. Ο Chun Doo Hwan και ο διάδοχός του Ro Tae Woo έχουν καταδικωθεί σε ισόβια και 17 χρόνια φυλάκιση, αντίστοιχα, για το ρόλο τους σε αυτή τη μαύρη σελίδα της σύγχρονης ιστορίας της Νότιας Κορέας. Η έφεση τους εκκρεμεί και γι' αυτό το λόγο έγιναν διαδηλώσεις το περασμένο σαββατοκύριακο στη Σεούλ. Η αστυνομία εμπόδισε πάλι τους φοιτητές τριών πανεπιστημάτων να βγουν από τις σχολές τους, με αποτέλεσμα συγκρούσεις όπου το στρατού σκοτώθηκαν από μολότοφ τρεις αστυνομικοί, ενώ ένα αστυνομικό τμήμα έπαθε μικρές ζημιές από επίθεση φοιτητών.

Προεκλογική βία στην Ινδονησία</

Είναι γενικά γνωστό ότι η μαύρη σημαία αποτελεί ένα από τα σύμβολα του αναρχισμού. Ωστόσο, η ακριβής καταγωγή αυτής της σύνδεσης είναι απροσδιόριστη. Αυτό μπορεί να εκνευρίζει όσους συναρπάζονται από ιστορικές λεπτομέρειες, δεν είναι όμως καθόλου περιέργο.

Ο αναρχισμός συνειδητά πάντοτε υποστήριζε μια ευρεία και συχνά ασαφή πολιτική πλατφόρμα. Ο λόγος γι' αυτό είναι ισχυρός. Οι προκαθορισμοί δημιουργούν δόγματα και καταπνίγουν το δημιουργικό πνεύμα της εξέγερσης. Στην ίδια αντίληψη, και με απότελεσμα ανάλογα προβλήματα, οι αναρχικοί απέρριψαν την πειθαρχημένη καθοδήγηση που συναντάται σε άλλες πολιτικές ομάδες της αριστεράς. Ο λόγος γι' αυτό είναι εξίσου ισχυρός, αφού αυτή είναι ενδογενώς ιεραρχική. Σα λογική συνέπεια και αφού οι αναρχικοί αντιτάχτηκαν σε κάθε τί κρατιστικό, έπραξαν το ίδιο και με τη σημασία των συμβόλων και των ειδόλων.

Παρόλο που αυτή είναι μια εξήγηση για το ότι η καταγωγή των αναρχικών συμβόλων παραμένει ασαφής, ωστόσο οι αναρχικοί έχουν χρησιμοποιήσει τους συμβολισμούς στην εξέγερσή τους ενάντια στο Κράτος και στο Κεφάλαιο: όχι μόνο τη μαύρη σημαία, αλλά και το άλφα σε κύκλο. Το άλφα σε κύκλο υπάρχει σε τοίχους σε ολόκληρο τον κόσμο, οι πανκς το έχουν στα πέτσινά τους, συχνά το βλέπουμε αποτυπωμένο στο φρέσκο τσιμέντο. Οι μαύρες σημαίες πρόσφατα ξεναγήθηκαν στη Ρωσία και στη

ξαναψωθηκαν στη Ρωσια και συ-
νεχίζουν να κυματίζουν στα περισ-
σότερα μέρη του κόσμου.
Υπάρχουν πολλά παραδείγματα
της χρήσης της μαύρης σημαίας
από τους αναρχικούς. Ισως η πιο
γνωστή να ήταν οι αντάρτες του
Μαχνό στη ρώσικη επανάσταση.
Κάτω από τη μαύρη σημαία, κατα-
τρόπωσαν πολλούς διαφορετικούς
στρατούς και κράτησαν για μεγά-
λη περίοδο απελευθερωμένο ένα
μεγάλο κομμάτι της Ουκρανίας. Σε
πιο κοντινά χρόνια, οι φοιτητές του
Παρισιού κρατούσαν μαύρες (και
κόκκινες) σημαίες στα γεγονότα
του 1968.

JASON WEHLING:

Ο αναρχισμός και η ιστορία της μαύρης σημαίας

ταία φορά που εμφανίστηκε η μαύρη σημαία στη Ρωσσία. Εκείνη την ημέρα πραγματοποιήθηκε στη Μόσχα η κηδεία του Κροπότκιν. Μυριάδες άνθρωποι, παρατεταγμένοι κατά χιλιόμετρα, κρατούσαν μαύρα πανό που έγραφαν “όπου υπάρχει εξουσία δεν υπάρχει ελευθερία” (Avrich, *The Anarchists in the Russian Revolution*, σελ.26). Φαίνεται πως οι μαύρες σημαίες πρωτοεμφανίστηκαν στη Ρωσσία το 1905, με την συγκρότηση του “κινήματος Chernoe Zhania (Μαύρη Σημαία)”. Δυο βδομάδες μετά το θάνατο του Κροπότκιν, ξέσπασε η εξέγερση της Κρονστάνδης, μετά την οποία ο αναρχισμός ξεριζώθηκε από τη Ρωσσία.

Η μαύρη σημαία των ουκρανών αναρχικών

σημαία «είναι το τρομακτικό σύμβολο της πείνας, της αθλιότητας και του θανάτου» (Avrich, στο ίδιο, σελ. 144). Ο Bookchin τονίζει πως η μαύρη σημαία είναι «το σύμβολο της εξαθλίωσης των εργατών και μια έκφραση της οργής και της πίκρας τους». Ο Albert Meltzer υποστηρίζει πως η σύνδεση της εργατικής τάξης με τη μαύρη σημαία «ξεκινά το 1831, όταν στη γαλλική πόλη Reims πραγματοποιήθηκε μια πορεία ανέργων. Συνεχίζει λέγοντας πως η σύνδεση οριστικοποιήθηκε με τη διαδήλωση της Λουίζ Μισέλ, το 1883. Υπάρχουν βέβαια πολλές εκδοχές. Το μαύρο είναι ένα πολύ δυνατό χρώμα, για την ακρίβεια ένα μηχρώμα. Η δεκαετία του 1880 σημαδεύτηκε από μια έντονη αναρχική δραστηριότητα. Η Μαύρη Διεθνής υιοθέτησε την “προπαγάνδα με τη δράση”. Ιστορικά, το μαύρο έχει συνδεθεί με το αίμα, το ξεραμένο αίμα, όπως και η κόκκινη σημαία. Έτσι, εκτός από σύμβολο της εξέγερσης των εργατών, ήταν και ένα σύμβολο του υπόδυντησής

Αναρχία και πειοτάτες

Υπάρχει επίσης μια ενδιαφέρουσα συσχέτιση της μαύρης σημαίας με τους πειρατές. Υπάρχει μια ανεπιβεβαίωτη φήμη πως όταν η Λουίζ Μισέλ διοικούσε τη γυναικεία φάλαγγα κατά την Παριστήν Κομμούνα, κρατούσε μια μαύρη σημαία με νεκροκεφαλή και χιαστί κόκκαλα. Οι πειρατές θεωρούνταν εξεγερμένοι, ελεύθερα πνεύματα και συχνά αδίστακτοι δολοφόνοι. Υπάρχουν διαφορετικά είδη πειρατών και αρκετοί επέλεγαν δημοκρατικά τον κυβερνήτη του πλοίου τους. Σε πολλές περιπτώσεις μάλιστα ο κυβερνήτης ήταν γυναίκα. Ο/η κυβερνήτης ήταν "άμεσα ανακλητός/ή" και η ζωή στα πειρατικά πλοία ήταν σίγουρα πολύ πιο δημοκρατική απ' ότι στα πλοία του βρετανικού ή του γαλλικού ναυτικού, ας μην συζητάμε για τα εμπορικά.

Εις τους πειρατές, η μαύρη σημαία

Πα τους πειρατες, η μαστη σημαδια
ήταν ένα σύμβολο θανάτου. Η νε-
κροκεφαλή με τα κόκκαλα, ισοδύ-

υποκρισίες, τα προσχήματα και τις
αδικίες των κυβερνήσεων.

Το μαύρο είναι επίσης χρώμα θρηνου· Η μαύρη σημαία που αφεντικά τα έθνη, θρηνεί επίσης τα θύματά τους, τα αναρίθμητα εκατομμύρια ψυχές που χάθηκαν σε πολέμους, εσωτερικούς ή εξωτερικούς, για τη δόξα και το μεγαλείο κάποιου ματωβαμμένου κράτους. Θρηνεί γι' αυτούς που τους ληστεύουν την εργασία, για να πληρωθούν η σφαγή και η καταπίεση άλλων ανθρώπων υπάρξεων. Θρηνεί όχι μόνο για το σωματικό θάνατο, αλλά και για τη διαστροφή του πνεύματος που πραγματοποιούν τα εξουσιαστικά και ιεροδογικά συντάγματα

στικά και λεδαρχικά συστήματα. Θρηνεί για τα έκατομμύρια μινιά που σβήστηκαν, χάνοντας για πάντα τη δυαντότητα να φωτίσουν τον κόσμο. Είναι το χρώμα του απαληγόρητου θρήνου.

Αλλά το μαύρο είναι και όμορφο. Είναι το χρώμα της αποφασιστικότητας, της θέλησης, της δύναμης. Ένα χρώμα χάροι στο οποίο όλα τα υπόλοιπα τονίζονται και ξεκαθαρίζουν. Μαύρο είναι το μυστήριο που περιβάλει τη γονιμότητα, την ανάπτυξη της νέας ζωής που πάγιτοτε απαιτεί το καινούργιο και παράγεται στο σκοτάδι. Ο χρυμμένος στη γη σπόρος, το παρόξενο ταξίδι του σπέρματος, η μυστική ανάπτυξη του εμβρύου μέσα στη φήτηρα, όλα αυτά που το σκοτάδι καλύπτει και προστατεύει.

Έτοι το μαύρο είναι άρονηση, είναι οργή, είναι αγανάκτηση, είναι θρήνος, είναι ομορφιά, είναι ελπίδα, είναι η γονιμοποίηση και η ανάπτυξη νέων μορφών ανθρώπινων σχέσεων και ζωής πάνω και μαζί με αυτή τη γη. Η μαύρη σημαία συμβολίζει όλα αυτά. Είμαστε περήφανοι να την κρατάμε; λυπούμαστε γιατί είμαστε υποχρεωμένοι να το κάνουμε, και βαδίζουμε προς μια μέρα όπου ένα τέτοιο σύμβολο δεν θα είναι πια απαραίτητο.”

Υστερόγραφο γ
ια το αλφα σε κύκλο

Ακόμα πιο δύσκολος είναι ο εντοπισμός της καταγωγής του άλφα σε κύκλο, ως αναρχικού συμβόλου. Πολλοί πιστεύουν πως ξεκίνησε τη δεκαετία του '70, με το κίνημα του πανκ. Ωστόσο, στις 25 Νοέμβρη του 1956, στο ιδρυτικό της συνέδριο στις Βρυξέλλες, η Αναρχική Εργατική Συμμαχία (Alliance Ouvrier Anarchiste) είχε ήδη υιοθετήσει ως σύμβολο το άλφα σε κύκλο. Και προχωρώντας ακόμα περισσότερο προς το παρελθόν, υπάρχει ένα ντοκυμαντέρ του BBC για την Ισπανία του '36-'39, όπου διακρίνεται καθαρά ένας αναρχικός πολιτοφύλακας με ένα άλφο σε κύκλο ζωγραφισμένο στο κράνος του.

Αναφερθέντα έργα

Paul Avrich, "The Anarchists in the Russian Revolution", Cornell University Press, 1973.

Paul Avrich, "The Haymarket Tragedy", Princeton University Press, 1973.

1984
Murray Bookchin, "The Spanish Anarchists: The Heroic Years 1868-1936", Harper Colophon Books,

1977
Roderick Kedward, "The Anarchists:
the men who shocked an era".

the men who shocked an era".
American Heritage Press, 1971
Albert Meltzer, "The Anarcho-Quiz"

Albert Mollé, "The Anarchos Quiz Book", Black Flag, 1976
George Woodcock, "Anarchism: A History of Libertarian Ideas and Movements", 1973

History of Libertarian Ideas and Movements", Penguin Books, 1963

Hσημερινή δυτική κοινωνία δεν είναι σε κανένα της άλλο χαρακτηριστικό γνώρισμα τόσο ριζικά διαφορετική από τις παλιότερες κοινωνίες -είτε στη Δύση είτε στην Ανατολή- όσο στην αντίληψή της για το χρόνο. Για τον αρχαίο κινέζο ή έλληνα, για τον άραβα βοσκό ή τον μεξικάνο πεόν, ο χρόνος γινόταν αντιληπτός ως μια κυκλική διαδικασία της φύσης, η εναλλαγή της ημέρας με τη νύχτα, το πέρασμα από μια εποχή σε μια άλλη. Οι νομάδες και οι γεωργοί αντιλαμβάνονταν την ημέρα από την ανατολή ως τη δύση του ήλιου και το έτος σύμφωνα με τη σπορά και το θερισμό, το πέσιμο των φύλων και το πάγωμα των νερών των λιμνών και των ποταμών. Ο γεωργός εργάζοταν σύμφωνα με τα φυσικά στοιχεία, ο τεχνίτης τόσο όσο αισθανόταν αναγκαίο για να τελειοποιήσει το δημιούργημά του. Ο χρόνος γινόταν αντιληπτός σε μια διαδικασία φυσικών αλλαγών και οι άνθρωποι δεν ενδιαφέρονταν για την ακριβή του καταμέτρηση. Γι' αυτό λόγο, πολιτισμοί ιδιαίτερα αναπτυγμένοι σε άλλες απόψεις, διέθεταν εντελώς πρωτόγονα μέσα για την καταμέτρηση του χρόνου. Την κλεψύδρα άμμου ή νερού, το άχρηστο σε μια συννεφιασμένη μέρα-ηλιακό ρολόι και καντήλια ή κεριά, από το ρυθμό κατανάλωσης του κεριού ή του λαδιού των οποίων προσδιόριζαν το πέρασμα του χρόνου. Όλα αυτά ήταν προσεγγιστικά και ανακριβή και συχνά καταντούσαν εντελώς αναξίοπιστα εξαιτίας των καιρικών σύνθηκών ή της αμέλειας αυτών που είχαν επιφορτισθεί να τα επιτηρούν. Σε κανένα μέρος του αρχαίου ή του μεσαιωνικού κόσμου δεν ήταν περισσότεροι από μια ελάχιστη μειοψηφία αυτοί που ενδιαφέρονταν για την καταμέτρηση του χρόνου με μαθηματική ακριβεία.

Ο σύγχρονος, δυτικός άνθρωπος αντιθέτως, ζει σε ένα κόσμο που λειτουργεί σύμφωνα με τα μηχανικά και μαθηματικά σύμβολα του χρόνου του ρολογιού. Το ρολόι υπαγορεύει τις κινήσεις του και καθορίζει τις ενέργειές του.

Το ρολόι μετατρέπει το χρόνο από μια φυσική διαδικασία σε ένα εμπόρευμα που μπορεί να αγοραστεί και να πουληθεί, σαν το σαπούνι ή τις σταφίδες. Και επειδή ο βιομηχανικός καπιταλισμός δεν θα μπορούσε να είχε αναπτυχθεί, ούτε να συνεχίζει να εκμεταλλεύεται τους εργάτες χωρίς κάποια μέσα ακριβούς καταμέτρησης του χρόνου, το ρολόι αποτελεί, πολύ περισσότερο από κάποιον εκμεταλλευτικό άτομο ή κάποια άλλη μηχανή, ένα καθοριστικό στοιχείο της μηχανικής τυραννίας πάνω στη ζωή των σύγχρονων ανθρώπων. Είναι σημαντικό να ανιχνεύσουμε την ιστορική διαδικασία μέσω της οποίας το ρολόι επηρέασε την κοινωνική ανάπτυξη του σύγχρονου ευρωπαϊκού πολιτισμού.

Είναι ένα συχνό φαινόμενο στην ιστορία ένας πολιτισμός ή μια κουλτούρα να αναπτύσσει τα μέσα που αργότερα χρησιμοποιούνται για την καταστροφή τους. Οι αρχαίοι κινέζοι, για παράδειγμα, επινόησαν τη δύναμη της πυρίτιδας, η οποία αργότερα αναπτύχθηκε από τους στρατιωτικούς ειδούς της Δύσης και τελικά οδήγησε στην υποταγή του κινέζικου πολιτισμού μέσω των ισχυρών εκρηκτικών του δυτικού οπλοστάσιου. Παρόμοια, το ανώτερο επίτευγμα της επινοητικότητας των τεχνητών στις μεσαιωνικές ευρωπαϊκές πόλεις ήταν η ανακάλυψη του μηχανικού ρολογιού, το ο

GEORGE WOODCOCK:

Η τυραννία του ρολογιού

ποίο, με τη ριζική μεταβολή της αντίληψης για το χρόνο που επέφερε, βοήθησε υλικά την ανάπτυξη του καπιταλισμού και την καταστροφή των μεσαιωνικών πόλεων.

Σύμφωνα με μια παράδοση, το ρολόι εμφανίστηκε για πρώτη φορά τον 11ο αιώνα, ως ένας μηχανισμός για να χτυπάνε οι καμπάνες των μοναστηριών σε τακτά χρονικά διαστήματα. Τα μοναστήρια, με την πλήρως ρυθμισμένη ζωή τους, είναι η πλησιέστερη προς τα σημερινά εργοστάσια εικόνα του μεσαίωνα. Το πρώτο καθεαυτό ρολόι ωστόσο εμφανίστηκε τον 13ο αιώνα και μόλις τον 14ο αιώνα τα ρολόγια έγιναν καθιερωμένα εξαρτήματα των προσόψεων των δημοσίων κτιρίων στις γερμανικές πόλεις.

Αυτά τα πρώτα ρολόγια, που λειτουργούσαν με βαρίδια, δεν ήταν ιδιαίτερα ακριβή. Μόλις τον 16ο αιώνα κατακτήθηκε κάποια ακρίβεια. Για παράδειγμα, στην Αγγλία λέγεται πως το πρώτο ακριβές ρολόι ήταν αυτό του Hampton Court, που κατασκευάστηκε το 1540.

Αλλά ακόμα και η ακριβεία των ρολογιών του 16ου αιώνα ήταν σχετική, αφού ήταν εφοδιασμένα μονάχα με ωροδείκτες. Η ίδεα της μέτρησης του χρόνου σε λεπτά και δευτερόλεπτα είχε διατυπωθεί από μαθηματικούς ήδη από τον 14ο αιώνα, όμως μόνο μετά την ανακάλυψη του μηχανισμού του εκκεντρούς στη ρολόγια, το 1657, μπορούσε να επιτευχθεί μια τέτοια ακρίβεια, ώστε να επιτρέπεται η προσθήκη του λεπτοδείκτη, αυτός εμφανίστηκε τον 18ο αιώνα.

Μπορεί να παρατηρήσει κανείς πως αυτοί οι δύο αιώνες ήταν εκείνοι κατά τους οποίους ο καπιταλισμός αναπτύχθηκε σε τέτοια έκταση ώστε να είναι ικανός να εκμεταλλεύεται τη βιομηχανική επανάσταση προκειμένου να εγκαθιδρύσει την κυριαρχία του πάνω στην κοινωνία.

Το ρολόι, όπως παρατηρήσε ο Lewis Mumford, αποτελεί το κλειδί της εποχής της μηχανής, τόσο εξαιτίας των συνεπειών του στη βιομηχανία, όσο και για τις επιπτώσεις του στις ζωές των ανθρώπων. Πριν από την επινόηση του, οι όποιοις μηχανές εξαρτώνταν από κάποια εξωτερική και αναξιοποιητή δύναμη, όπως οι ανθρώπινοι μύωνες ή αυτοί των ζώων, το νερό ή ο αέρας. Είναι βέβαια αλήθεια πως οι αρχαίοι Έλληνες είχαν επινόησει κάποιους πρωτόγονους αυτόματους μηχανισμούς, αλλά αυτοί χρησιμοποιούνταν, όπως για παράδειγμα η περιστρεφόμενη χάρτη στον ατμό σφαίρα του Ήρωνα, για να επιτυγχάνονται "υπερφυσικά" εφέ στους ναούς ή για τη

WHAT TIME IS IT?

Τί ώρα είναι; Ήρθα για οργάνωση. (Αφίσα της IWW)

χρήμα": αυτό έγινε ένα από τα κύρια συνθήματα της καπιταλιστικής ιδεολογίας και οι επιστάτες που επιτηρούσαν το χρόνο στα εργοστάσια έγιναν μια από τις πιο σημαντικές μορφές για την καπιταλιστική οργάνωση της κοινωνίας.

Στα πρώτα εργοστάσια, οι καπιταλιστές καθιστερούσαν να ενεργοποιήσουν τις σειρήνες, κλέβοντας από τους εργάτες όσο μπορούσαν από το νέο πολύτιμο εμπόρευμα. Η ύπαρξη του ρολογιού επέβαλε στην πλειοψηφία των ανθρώπων μια κανονικότητα που στο παρελθόν υπήρχε μόνο στα μοναστήρια. Στην πραγματικότητα, οι ίδιοι οι άνθρωποι έγιναν σαν ρολόγια, λειτουργώντας με

μια επαναλαμβανόμενη κανονικότητα που δεν είχε καμμία σχέση με τη ρυθμική ζωή μιας φυσικής υπαρξης. Έγιναν, όπως έλεγε μια Βικτωριανή φράση, "ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΑΝ ΡΟΛΟΓΙΑ". Μόνο στην επαρχία, όπου η φυσική ζωή των ζώων και των φυτών συνέχιζε να κυριαρχεί στην καθημερινότητα, ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού κατάφερε να μην υποταγεί στο θανάσιμο κτύπο της μονοτονίας.

Στην αρχή, αυτή η νέα αντίληψη του χρόνου, αυτή η νέα ρύθμιση της ζωής επιβαλόταν με τη βία από τους ιδιοκτήτες των ρολογιών -τα αφεντικά- στους φτωχούς. Οι δούλοι των εργοστασίων αντιδρούσαν στον εκτός εργοστασίου χρόνου ζώντας με μια χαοτική αντικανονικότητα που χαρακτήριζε τις ποτισμένες στο τζιν εξαθλιωμένες εργατικές συνοικίες του καπιταλισμού των αρχών του 19ου αιώνα. Οι άνθρωποι κατέφευγαν στον κόσμο του μη-μετρήσιμου χρόνου με τον αλκοολισμό ή την πίστη στον Μεθοδισμό. Σταδιακά, όμως, η ίδεα της κανονικότητας διαδόθηκε και ανάμεσα στους εργάτες. Η θρησκεία και η ηθική του 19ου αιώνα έχει διατυπωθεί φιλοσοφικά μπορεί να καταμετρήθει μέσα από πιο απτές μορφές χρόνου που παρέχονται από την περιφέρεια του δίσκου του ρολογιού. Η έναρξη της μαζικής παραγωγής ρολογιών μετά το 1850 έξαπλωσε τη νέα αντίληψη του χρόνου σε αυτούς που προηγουμένως αντιδρούσαν ενοτικωδώς στις σφυρήχτρες των εργοστασίων. Στην εκκλησία και το σχολείο, στο γραφείο και το εργοστάσιο, η ακρίβεια διδάσκονταν ως η πιο σημαντική από τις αρετές.

Μέσα από αυτή τη δουλική εξάρτηση από το μηχανικό χρόνο που εξαπλώθηκε ύπουλα σε κάθε τάξη κατά τον 19ο αιώνα, αναπτύχθηκε η αντιανθρώπινη ρύθμιση της εργασιακής ζωής που χαρακτηρίζει και σήμερα την κοινωνία. Όποιος δεν προσαρμόζεται, αντιμετωπίζει την κοινωνική απόρριψη και την οικονομική καταστροφή. Αν αργήσει